

dom. práva do dne 1. ledna 1910 v žádné obci území uher., jež tvoří nyní součást čsl. republiky a že tudíž nestal se čsl. státním občanem podle § 1, č. 1 zák. č. 236/1920, jak snaží se ve stížnosti dovoditi.

Za tohoto stavu věci nelze tvrditi, že žal. úřad porušil zákon, když napadeným rozhodnutím zrušil z moci dozorčí pro zmatečnost rozhodnutí župního úřadu v Bratislavě ze 13. října 1923, jímž bylo vysloveno, že se má Matěj K. považovati za bratislavského příslušníka.

Č. 7829.

Vojenské věci: O důvodech osvobození od placení služební taxy náhradní.

(Nález ze dne 23. března 1929 č. 3110.)

Věc: Rudolf W. v T. proti ministerstvu vnitra o služební taxu náhradní.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Odvolání st-lovu proti předeapsání služební taxy náhradní za rok 1920 nevyhověla zsp v Praze rozhodnutím z 22. března 1927, ježto st-l v roce 1920 jako domobranec k činné službě vojenské přidržen nebyl, ani nebyl podle § 62 zák. č. 193/20 převeden do zálohy branné moci, byv z této na základě klasifikace »B« dne 15. prosince 1920 propuštěn.

Další odvolání zamítl žal. úřad z důvodů rozhodnutí napadeného; k námitce rekursní, že st-l jest osvobozen od taxovní povinnosti za rok 1920 ve smyslu § 3 lit. c) zák. č. 231/24 jako býv. domobranec, propuštěný z vojska pro vadu, způsobenou výkonem činné služby vojenské, podotkl žal. úřad, že k propuštění st-le z čsl. branné moci došlo dne 15. prosince 1920 na základě klasifikace »B« při komis. superarbitraci voj. velitelství v L. z 30. dubna 1915, při které bylo kostatováno, že vada, pro kterou byl superarbitrován, nebyla způsobena činnou službou voj., takže není zde osvobuzujícího důvodu od taxovní povinnosti ve smyslu shora uvedeného zák. předpisu.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí nss uvažil:

Nař. rozhodnutí jest vzhledem k tomu, že jím bylo převzato i odůvodnění první stolice, založen na dvou důvodech, že totiž jednak není u st-le, který jest domobrancem, osvobozovacího důvodu § 4 lit. b) zák. o voj. taxe z r. 1907, poněvadž v roce 1920, pro který mu byla voj. taxa náhradní předeapsána, nebyl k činné službě voj. přidržen, ani osvobozovacího důvodu § 3 lit. e) zák. č. 231/24, jednak že také další osvobozovací důvod § 3 lit. c) zák. č. 231/24 není dán.

Co se poslednějšího důvodu týče, popírá stížnost správnost předpokladu, z něhož žal. úřad vycházel, že totiž vada, pro niž st-l byl propuštěn, nebyla způsobena činnou službou voj. Této námitce nebylo lze přisvědčiti.

§ 1 lit. b) zák. z 10. února 1907 č. 30 ř. z. normuje povinnost k placení služ. taxy náhradní oněch osob, které před dokončením služ. povinnosti pro nastalou nezpůsobilost ke službě byly propuštěny, když vada, zakládající nezpůsobilost ke službě, nebyla způsobena aktivní

službou voj. Pro svůj závěr, že v daném případě vada nebyla způsobena akt. službou voj., dovolal se žal. úřad výsledku superarbitračního řízení, skončeného usnesením voj. velitelství v L. z 30. dubna 1915, tedy úředního dokladu, dle něhož bylo na podkladě návrhu superarbitrační komise v Ch. konstatováno, že vada nebyla způsobena činnou službou vojenskou. Stížnost netvrdí, že výsledek superarbitračního řízení, na které žal. úřad výslovně své rozhodnutí založil, byl snad jiný, a jest proto námitka, že tvrzení žal. úřadu jest v rozporu se spisy, zcela nepodstatná. Za tohoto stavu věci nelze tudíž shledati, že by úřad pro svůj názor neměl ve spisech dostatečné opory a bylo námitku, opírající se o tento osvobozovací důvod, zamítnouti jako bezdůvodnou.

Stížnost brojí i proti druhému důvodu nař. rozhodnutí a dovolává se toho, že st-l byl teprve koncem roku 1920 ze svazku voj. propuštěn, takže chybí podklad pro předepsání voj. taxy náhradní.

Ani zde nemohl nss stížnosti dáti za pravdu. V odůvodnění rozhodnutí zsp-é, jež bylo nař. rozhodnutím převzato, bylo vysloveno, že st-l v roce 1920 jako domobranec nebyl k činné službě voj. přidržen; založil tudíž žal. úřad své rozhodnutí, cituje také výslovně ustanovení § 4 lit. b) zák. č. 30/1907, na tom, že osvobozovací důvod v tomto § uvedený dán není. Stížnost nepopírá, že st-l jest domobrancem a vyplývá tato okolnost také z výpisu z kmenového listu ke spisům připojeného. St-l také netvrdí, že byl v roce 1920 přidržen k presenční službě, nýbrž buduje svůj nárok pouze na tom, že byl ze svazku voj. propuštěn teprve koncem roku 1920, máje patrně za to, že již pouhá existence domobraneckého poměru vylučuje povinnost k placení voj. taxy náhradní. Tento názor odporuje znění zákona, který v cit. § 4 lit. b) uznává za osvobozovací důvod pro příslušníky domobrany — jímž st-l nesporně byl — právě jen přidržení k presenční službě, předpokládaje jinak zřejmě existenci domobraneckého poměru, který však sám o sobě taxovní povinnost nevylučuje. Jest proto lhůstojno, kdy byl st-l z voj. svazku propuštěn a kdy tím byla zrušena příslušnost st-lova k domobraně, kdyžtě osvobození od voj. taxy náhradní mohlo dle jasného znění zákona nastati v tom kterém roce jen v důsledku přidržení k činné službě voj. Že by st-l byl býval převeden do zálohy a tím nastal osvobozovací důvod § 3 lit. e) zák. č. 231/24, stížnost netvrdí. Ježto se jedná o okolnost zcela irelevantní, není také vadou, že žal. úřad nekonal šetření, kdy st-l byl z voj. svazku propuštěn, nehledě ani k tomu, že doklady o tom jsou ve spisech založeny. Nss také neshledal, že by v tvrzeném nedostatečném odůvodnění nař. rozhodnutí spočívala vada podstatná, kterou stížnost spatřuje v tom, že na námitku, že st-l byl propuštěn až v r. 1920, nebylo výslovně reagováno, poněvadž jednak, i kdyby tomu tak bylo, tím st-li obrana před tímto tribunálem nebyla ztížena, jednak již rozhodnutí zsp-é, poukazujíc na poměr domobranecký, implicate se s touto námitkou vypořádalo.

Č. 7830.

Samospráva obecní. — Řízení správní (Podk. Rus): * Popřel-li poplatník u příležitosti administrativní exekuce pro nedoplatek obecních přírážek k státním daním výše 1.000 Kč nedosa-